

S O B O T E C K Ý Š K O L Á K

květen
červen

2023
2024

Pestré bádání
str. 5

Přátelství bez hranic
str. 8

Školní kolo stolního tenisu
str. 37

Obsah

Složení redakce Soboteckého školáka-školní rok 2023-2024	4
ŠKOLNÍ ROZHLAS	5
Pestré bádání	5
Zeměpisný kroužek	6
Werichova vila a Karlův most	7
Přátelství bez hranic	8
Exkurze Hvězdárna Jičín	12
Školní kolo olympiády v anglickém jazyce	14
Třídenní výlet 9. A	15
Exkurze v České národní bance v Praze	16
Den řemesel v SOŠ a SOU Mladá Boleslav	17
Odborný workshop na SPŠ v Jičíně	18
Den pro školu	18
Školní výlet - 1. ročník	19
Druháci na výletě	20
Školní výlet 9. B	21
Archeopark Všestary	21
Polytechnická dílna v MŠ Sobotka	22
Školní výlet Botanicus Ostrá a skanzen Přerov nad Labem 4. B	23
Výlet na vrch Mužský	24
Slohová soutěž „To se vysvětlí...“	24
Co se událo na informatickém školním nebi v tomto roce... ..	26
Výtvarná soutěž k projektu Okno do vesmíru	28
Ohlédnutí za školním rokem	29
HLÁŠENÍ ZE ŠKOLNÍ DRUŽINY	30
Přípravy na čarodějnice	30
Čarodějnice	30
Chystáme se na Den matek	31
Tančící kozy	32
Čteme v MŠ Sobotka	32
Školní družina 3 - Sportovní odpoledne	33
Návštěva oranžového hřiště	34

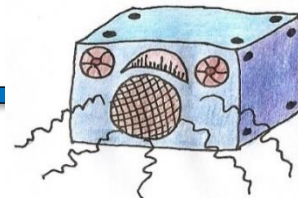
Malí pizzaři	35
Roztančená školka.....	35
Slavíme Mezinárodní den dětí	36
ŠD 3 peče pizzu.....	37
SOBOTECKÉ BRANKY, BODY, VTEŘINY	38
Školní turnaj ve stolním tenise pro 5.-6. ročník	38
Okreskové kolo ve fotbale	40
Okresní kolo ve fotbale.....	42
T-Mobile olympijský běh	43
CO ČÍST	45
Smrtka, Neal Shusterman.....	45
ZAJÍMAVOSTI	45
Významné osobnosti Sobotecka	46
Rozhovor s paní asistentkou Šárkou Ječnou.....	47
NAŠE ŠIKOVNÉ RUČIČKY	49

Složení redakce Soboteckého školáka-školní rok 2023-2024

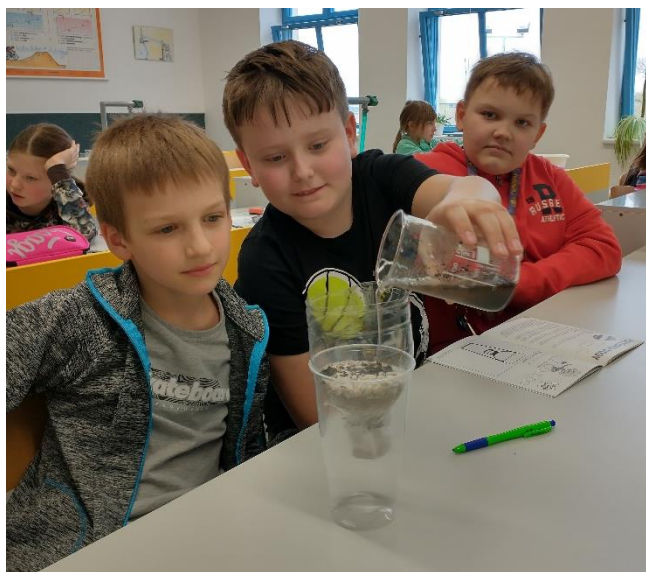
Šéfredaktor: Mgr. Iva Jungová
Grafický editor: Mgr. Miloslav Najman
Redaktoři:

Natálie Nováková	4. A	Anna Adamová	4. A	Berenika Vávrová	4. A
Karolína Kubínová	4. A	Silvie Karbanová	4. B	Klára Vejnárková	4. B
Alžběta Macounová	4. B	Edita Dousková	5. A	Anna Nebesářová	5. A
Jáchym Prudič	5. A	Veronika Fialová	5. A	Barbora Pavlíčková	6. B
Hana Močarna	6. B	Roman Šouta	6. B	Kristýna Rohlenová	6. B
Sabina Violová	6. B	Oliver Roxer	7. A	Bibiana Roxerová	7. A
Jan Janatka	8. B	Josef Vitina	9. B	Elizabeth Hroňková	9. A

Pestré bádání

Co je daktyloskopie, elektroskop, salinita nebo vulkanismus? Proč se na hladině některé předměty udrží? Na jakém principu funguje hydraulický píst? To je jen příklad otázek, kterými jsme během 2. pololetí zahajovali naše badatelská setkání.

Prvním bádáním jsme se přenesli do kriminalistické laboratoře a věnovali se daktyloskopii, metodě umožňující identifikaci osob. Malí experti zvládli vytvořit daktyloskopické karty a pozorně prozkoumat obrazce svých papilárních linií na prstech. K pozorování jsme využili také velkou lupu, pomocí které si potvrdili, že

neexistují dvě osoby se stejnými otisky. Po kriminalistické metodě následovala témata úzce spojená s přírodními živly. Všechna tato bádání byla vždy spojena s chemickými pokusy. Reakcí octa s jedlou sodou jsme připravili oxid uhličitý a dokázali, že nepodporuje hoření. Mnoho legrace jsme si užili při sestavování modelového hasicího přístroje, pomocí kterého jsme zkoušeli uhasit hořící svíčku. Dalším atraktivním tématem byl vulkanismus. Prostřednictvím efektní reakce jsme simulovali sopečnou činnost. Jindy jsme se zaměřili na vodu. Zajímalo nás, co vodu tvoří, proč se některé předměty udrží na hladině a co je salinita, jinými slovy slanost. V současnosti je velkým problémem znečišťování vod, a proto jsme jedno setkání věnovali jejímu čištění a sestavili si ve skupinách malé čistírny, které na principu filtrování poskytly zpět „čistou“ vodu.

Také v tomto pololetí jsme měli zajímavé úkoly z fyziky. Dokázali jsme zkonstruovat hydraulický píst a pozorovali, jak pomocí přenášení tlaku v kapalině lze zvedat velká břemena. Dalším zajímavým modelem byl elektroskop, zařízení k měření elektrického náboje. Funkčnost zařízení jsme otestovali zelektrizovanými nafouknutými balónky. Dost trpělivosti badatelé potřebovali při konstrukci rovníramenných vah, kterými pak zjišťovali, zda má vzduch nějakou hmotnost. Jedno odpoledne jsme zkoumali světlo, jak se šíří, z jakých barev se skládá a jak se láme.

Z přírodopisné oblasti jsme se zaměřili na pohyb živočichů. V úvodu setkání jsme si povídali o způsobech, jakými se živočichové pohybují a jak se přizpůsobují prostředí. Pak si každý vyrobil model želvičky a pozorně zkoumal hadovitý pohyb.

Na posledním kroužku jsme formou soutěže Riskuj shrnuli všechny informace z pokusů. Odměnou všem badatelům bylo osvědčení o absolvování, odznak, pamětní list a „badatelská“ tužka na letní zkoumání. **AŤ VÁS VĚDA BAVÍ!**

Ing. Marcela Pipková

Zeměpisný kroužek

V květnu se setkání zeměpisného kroužku odehrávala venku. Teplé a slunečné počasí vysloveně volalo po venkovních aktivitách. V geografické oblasti se na činnosti venku zaměřuje terénní výuka. Děti se v rámci terénní výuky seznámily s konceptem LAND USE, který v sobě zahrnuje veškeré úpravy a činnosti člověka v krajině. Cílem aktivit bylo, aby si děti uvědomily, že využití půdy nebo krajiny musí být vždy v souladu se specifickými předpoklady oblasti. Příkladem může být pěstování kukuřice, která jako vysoce erozibilní plodina by neměla být pěstována ve svahu, čímž se dá předcházet případnému sesuvu půdy.

Výstupem z terénní aktivity LAND USE byl plakát, v němž se žáci měli zamyslet nad hřištěm v Sobotce a jeho okolím (pumptrack, venkovní posilovna - workout, tenisový kurt a školní

umělé hřiště). Plakát musel obsahovat prvky terénního deníku jako je datum, geografický popis lokality s mapovým podkladem a fotografie. Dále měli malí zeměpisáři provést estetické zhodnocení místa, zvážení jeho ekonomické výnosnosti, jeho dopady na životní prostředí a návrhy a doporučení pro budoucí využití lokality. Většina dětí se tohoto nelehkého úkolu zhostila na jedničku s hvězdičkou.

Aktivity tohoto typu přimějí žáky zamyslet se nad svým okolím. V budoucnu se pak možná stanou aktivními členy občanské společnosti, kterým nebude lhostejné, v jakém prostředí žijí.

Mgr. Iva Svobodová

Werichova vila a Karlův most

Pokud chcete vyrazit do Prahy a chcete poznat hezká zákoutí a místa, navštivte Kampu a blízký Karlův most. Třídy 9. A a 9. B vyrazily na literární exkurzi do Prahy dne 7. 5. 2024.

Cílem výletu byla Werichova vila na Kampě, kde jsme se nejenom ukryli před deštěm, ale také jsme tady pochopili vznik Osvobozeného divadla, pražské avantgardní divadelní scény 20. let dvacátého století. Mezi nejvýznamnější osobnosti divadla patřili určitě Jan Werich a Jiří Voskovec, kteří přispěli k novému pohledu na divadlo. Ve vile, která nepatřila Janu Werichovi, ale ve

které bydlel v pronájmu, jsme zhlédli propracovanou expozici, díky níž jsme přirozeně pochopili vše o Osvobozeném divadle a také jsme spatřili hodně zajímavostí ze života Jana Wericha, například dobové věci v jeho pracovně (brýle, telefon, psací stroj, oblíbený klobouk

a šátek nebo připravené lahve s pivem pro časté návštěvníky vily), fotografie, zdokumentované filmy nebo jsme nahlédli do malé „spižírny“.

Odpoledne jsme se přesunuli na Karlův most, tam nás provázel David Chlum, známý pražský průvodce. Škoda, že nám pršelo, ale i tak jsme si poslechli poutavý výklad zmiňující zajímavosti o mostě a o sochách (drobné detaily byly opravdu úžasné). Celou procházku jsme zakončili opět na Kampě, u domu U Modré lišky (naproti Werichově vile) jsme zahrnuli doprava, pozdravili jsme „místního vodníka“ a nakonec jsme se vyfotografovali u Lennonovy zdi. Až příště navštívíme Prahu, zavítáme zase jinam, protože v Praze je stále hodně krásných míst.

Mgr. Iva Jungová a Mgr. Pavla Kozáková

Přátelství bez hranic

Naše městečko Sobotka má v Evropě dvě spřátelená města - německý Wadern a polskou Sobótku, se kterou navázala spolupráci před 20 lety.

20 let je dlouhá doba. Změnilo se mnoho. V našich městech a školách se vyměnili starostové, radní, ředitelé a ředitelky, učitelé a učitelky a samozřejmě žáci a žákyně. Co však zůstalo, a co je nejdůležitější, je naše přátelství - přátelství bez hranic.

Když jsme přemýšleli, jak toto výročí oslavíme, rozhodli jsme se si ho hlavně společně užít, a proto jsme naplánovali setkání ve Vysokém nad Jizerou ve dnech 17. - 20. 5. 2024. Nepřipravovali jsme tedy dopředu žádné kulturní vystoupení, jako tomu bylo při 10. a 15. výročí,

ale vymysleli jsme pro děti i dospělé řadu společných aktivit v penzionu příznačně nazvaném AKTIV.

Na začátku našeho setkání v pátek odpoledne jsme však nejprve zavzpomínali a v rychlosti se ohlédli za uplynulými 20 lety spolupráce formou fotografických prezentací za přítomnosti našeho pana starosty Ing. Lubomíra Jenčka. A že bylo na co vzpomínat! Fotografie nás a našich žáků v nejrůznějších městech, muzeích, parcích a zahradách obou zemí nám připomněly nejzajímavější okamžiky naší spolupráce a našeho přátelství, humorné příhody a tváře těch, kteří prošli našimi životy. Nad naše očekávání to zaujalo i naše současné žáky, kteří na počátku naší spolupráce ještě ani nebyli na světě. Bavili se poznáváním nás, kteří tu dvacetiletou cestu ušli od počátku.

Poté následovalo rozlosování dětí do 5 barevných česko-polských týmů po 12 členech. Děti spolupracovaly na nejrůznějších aktivitách v průběhu celého pobytu.

Večerní česká diskotéka s kouřovými a světelnými efekty úspěšně zakončila náš první společný den.

V sobotu si barevné týmy zvolili své jméno, navrhly a namalovaly své logo, vymyslely pokřik a taneční či hudební vystoupení. Za své skvělé kreativní výkony obdržely upomínkové keramické medaile a ve výtvarné dílně si zhotovily originální potisk na bavlněný batůžek. Smutní jsme byli pouze z deštivého počasí, které nám zabránilo připravovat si vystoupení na čerstvém vzduchu.

Náladu nám však vylepšilo večerní česko-polské karaoke, při kterém jsme se skvěle bavili. V neděli jsme se konečně probudili do sluníčka a mohli se vydat na turistickou vycházku na rozhlednu Štěpánka a těšit se z přírodních krás Jizerských hor a Krkonoš. Posledních 300 metrů z téměř osmikilometrové túry jsme však museli vzdát kvůli prudkému dešti a mlze, které nás náhle a nečekaně překvapily.

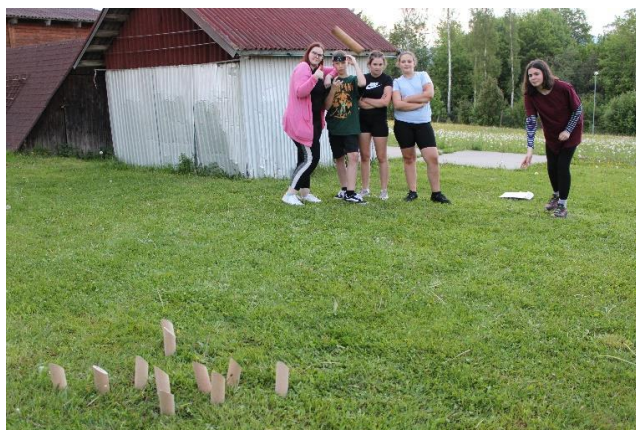
Zábavné předmětové kvízy jsme proto plnili po zaslouženém obědě raději v suchu na ubytování.

Navečer se počasí umoudřilo a sluníčko přilákalo v podvečer děti ke sportovním hrám. Volejbal, fotbal, kriket i finské kuželky děti i dospělé příjemně pobavily.

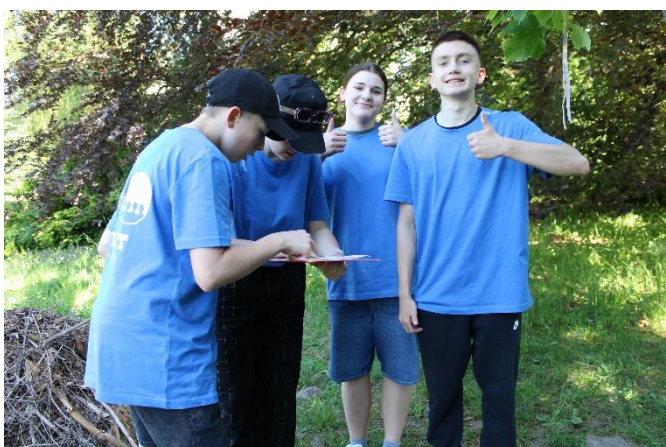
Nedělní polská diskotéka pak byla zakončena volbou taneční královny a krále k velké radosti všech zúčastněných.

Poslední společné dopoledne nás v pondělí odměnilo krásným slunečním počasím. Ekologické středisko Krtek ve Vrchlabí pro nás připravilo zábavnou soutěžní hru v krásném prostředí zámecké zahrady s tematikou krkonošské přírody. Čtyřčlenné česko-polské týmy plnily 17 úkolů. Vedoucími střediska byli soutěžící pochváleni za velmi dobré znalosti a odměněni drobnými cenami.

Poté již následovalo zhodnocení celého pobytu, které bylo ve všech směrech pozitivní, a velké loučení. Všechny děti i všichni pedagogové si odnášejí nezapomenutelné okamžiky, na které

budou určitě rádi vzpomínat. Třeba při některém dalším výročí naší úspěšné česko-polské spolupráce.

Přátelství nezná hranice a našich 20 let je toho důkazem!

Velké poděkování patří nejen všem dětem a pedagogům, kteří se setkání zúčastnili, ale také všem sponzorům, kteří velice výrazně přispěli k možné realizaci tohoto výjimečného setkání.

Mgr. Jana Knapová

Exkurze Hvězdárna Jičín

Práce dětí ze 4. B o exkurzi do jičínské hvězdárny, která se uskutečnila ve čtvrtek 23. května 2024.

Jiří Metelka:

Bylo to o Slunci. Hráli jsme tam různé hry atd. Koukali jsme se do dalekohledu a Slunce bylo najednou zelené. Vyrobil jsem si vlastní sluneční hodiny. Poslechli jsme si zajímavou přednášku o Slunci.

Jakub Havránek:

Bylo to velice zajímavé, mohli jsme se podívat dalekohledem. Pán, co nám vysvětloval věci o Slunci a polární záři, byl moc milý a příjemný, mohli jsme si i vyrobit sluneční hodiny. Po prohlídce jsme si mohli koupit suvenýr. Pak jsme se vystřídali s druhou třídou, šli jsme ještě na střechu a viděli jsme Slunce v zeleném světle.

Zuzana Čechová:

Hvězdárně se říká astronomická observatoř. Ve hvězdárně se pozoruje Slunce a jeho vývoj (sluneční bouře, zatmění, erupce). Ve hvězdárně jsme se dozvěděli: hvězdy nemají pouze jednu barvu, ale několik. Barva záleží na její teplotě. Nejchladnější hvězdy mají červenou barvu. Hvězda je plynné kulovité těleso ve vesmíru, které drží pohromadě gravitace. Vysvětlili nám zatmění Slunce a Měsíce.

Vanesa Murhová:

Hvězdárna Jičín je docela velká budova. Jsou tam i zvířátka, had, ještěrka a další. Skládali jsme docela těžké puzzle. Museli jsme jít dozadu ke skříňkám a hledat správné slovo. Za to jsme dostali obrázek, samolepku, odznáček. Pak nám pán ukazoval, jak moc je naše planeta malá oproti Slunci. Kdybychom měli 100 našich planet vedle sebe, byli bychom stejně velcí jako sluníčko. Pak jsme se zaměřili na ovladač. Ovladač má takové speciální fialové světlo, pán nám zasvítil na tričko a ono se rozzářilo.

Mgr. Romana Rejzková

Školní kolo olympiády v anglickém jazyce

V pondělí 27. května 2024 se celkem 47 žáků zúčastnilo školního kola olympiády v anglickém jazyce. Soutěž probíhala v rámci výuky (2. vyučovací hodinu) ve dvou kategoriích. V kategorii 6.-7. ročník se zapojilo do soutěže celkem 18 žáků, v kategorii 8.-9. ročník dokonce 29 žáků.

Vyhlášení výsledků proběhlo o den později v gymnastickém sále, kde byly nejúspěšnějším účastníkům rozdány diplomy a věcné ceny.

Přehled nejúspěšnějších žáků

Umístění	Kategorie 6.-7. ročník		Umístění	Kategorie 8.-9. ročník	
	Jméno a příjmení, třída	Úspěšnost		Jméno a příjmení, třída	Úspěšnost
1. místo	Jan Jirků, 6. A	93 %	1. místo	Anastasiia Finko, 9. A	88 %
1. místo	Patrik Kubánek, 7. B	93 %	2. místo	Pavčina Háková, 9. A	81 %
2. místo	Leontýna Dousková, 7. A	88 %	3. místo	Hai Nam Vu, 8. A	78 %
3. místo	Nela Havránková, 6. A	86 %	3. místo	Elizabeth Hroňková, 9. A	78 %

Mgr. Karolína Smolařová a Mgr. Martina Javůrková

Třídenní výlet 9. A

Na sobotecké základní škole je tradice, že 9. ročníky jedou na třídní výlet. Letošní 9. A jela do Jizerských hor, přesněji do lokality Josefova Dolu. Josefův Důl leží v srdci nejsevernějšího pohoří ČR pod největší a nejmladší stejnojmennou přehradou, v údolí řeky Kamenice. V minulosti byla tato oblast významným sklářským centrem, v současné době se však orientuje především na turistický

ruch.

Po náročnější cestě vlakem, která v sobě zahrnovala tři přestupy - v Mladé Boleslavi, Tanvaldu a ve Smržovce, jsme osobním motoráčkem dorazili do malebné víscky Josefův Důl. Následovalo strmější stoupání k našemu ubytování, k penzionu Čert. Hned po našem příjezdu nás přivítala laskavá paní provozní výbornými buchtami. Zbytek odpoledne probíhal v relaxačním duchu. Devátáci prozkoumávali okolí chatičky, neboť na její zahradě se rozprostíraly obří balvany - „Čertovy kameny,“ na nichž byla zbudována vyhlídka (660 m. n. m.). V podvečer se hrálo několik společných her, někdo si poté brnkal na kytaru na vyhlídce, někdo si zase nechal od holek uplést copánky.

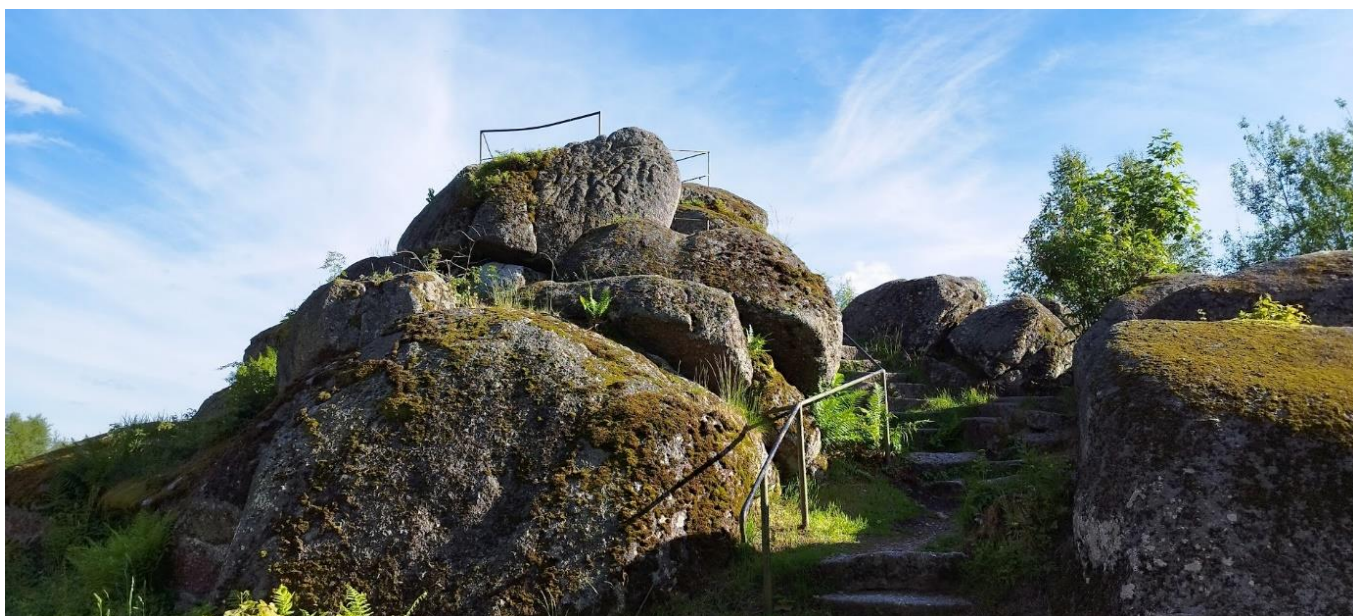
Druhý den byl o poznání náročnější. V původním plánu byl celodenní turistický okruh: pře-

hrada Josefův Důl - kamenná rozhledna Královka - rozhledna Slovanka (nejstarší železná rozhledna v Čechách). Počátek túry probíhal bez komplikací. U Josefova Dolu nádherně kvetly lupiny a k dobré náladě některých žáků přispívaly hlasy rapu z repráčku. Během obědové pauzy u Prezidentské chaty se postupně začalo zatahovat, zvednul se vítr a dětem i vyučujícím přicházely do mobilních telefonů zprávy upozorňující na bouřky. Nakonec po dohodě s dětmi došlo ke zkrácení trasy a vynechání rozhleden. Pak se z bouřkových mraků vyklubalo

pouhé mrholení. Nicméně zažít prudký liják uprostřed hor nebylo nic po čem by děti ani vyučující toužili.

Po odpočinku z výšlapu se večer u chaty Čert opékaly buřty, hermelíny, marshmallowny a rohlíky. Část dětí zůstala u ohně i po opékání, hrálo se na kytaru a zpívaly se evergreeny, které hrály z repráčku. Po návratu do Sobotky nás přivítal déšť a následoval celý deštivý víkend. O to více jsme zpětně vděční za pěkné počasí, které jsme v Jizerských horách měli. Věřím, že devátáci budou na celý výlet rádi vzpomínat. Oceňuji, že zvládli komplikovanější cestu, 16kilometrový výšlap a chovali se vesměs bezproblémově. Ano, samozřejmě se objevily momenty, kdy jsem si musela uvědomit, že jejich počínání a mluva je spojená s jejich věkem. Na závěr bych chtěla moc poděkovat své partačce a velké pohodářce paní učitelce Jungové, která se mnou celý výlet absolvovala a byla mi velkou oporou.

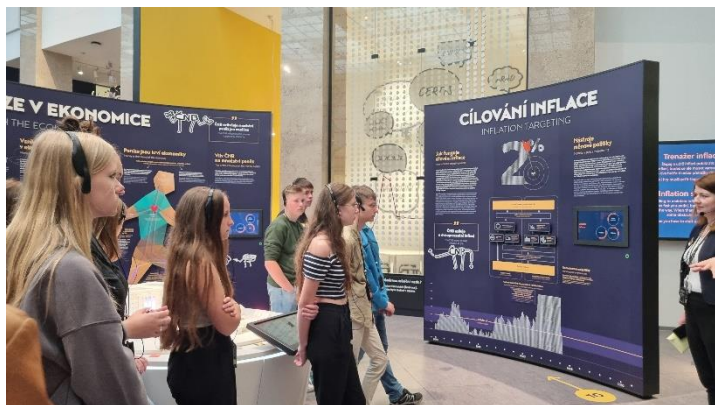

Mgr. Iva Svobodová

Exkurze v České národní bance v Praze

V květnu jsme v rámci výuky matematické a finanční gramotnosti opět po roce navštívili Českou národní banku v Praze a její odborný program „Za měnou“. V prostorách ČNB strávili naši devátáci celé dopoledne a prošli si různé interaktivní expozice, kterými je zkušený a profesionální průvodci velice poutavě provedli.

Dozvěděli jsme se, co vše ČNB dělá, aby udržela cenovou a finanční stabilitu. Poznali jsme, kdo, proč a jak rozhoduje o nastavení a nástrojích měnové politiky a řízení finančního trhu. Žáci sami simulovali různé úrovně inflace, jejich dopady na ekonomiku a vyzkoušeli si, jaké konkrétní nástroje má ČNB k jejímu regulování. Usedli „za stolem“ **Bankovní rady ČNB** a poznali její úlohu v měnové politice

země.

V **laboratoři peněz** jsme pod ultrafialovým světlem ověřovali pravost dokladů, papírových bankovek a dozvěděli se více o ochranných prvcích našich i zahraničních platidel. Na konci celého programu jsme i krátce nahlédli do původního bankovního trezoru ČNB, ve kterém je vystavena „Česká vysokohmotnostní mince“ z roku 2019. Jedná se o největší zlatou minci v Evropě a druhou největší zlatou minci na světě v nominální hodnotě 100 mil. korun, která byla vyrobena ke stému výročí vzniku československé měny.

Z exkurze jsme odjížděli plni dojmů, obohaceni o nové zajímavé informace z oblasti finanční gramotnosti.

Ing. Lucie Kliková

Den řemesel v SOŠ a SOU Mladá Boleslav

V rámci předmětu Svět práce jsme s osmáky navštívili v měsíci květnu Střední odbornou školu a střední odborné učiliště v Mladé Boleslavi a její program pro žáky 7.-9. tříd nesoucí název „Den řemesel ve škole“.

Žákům byla představena praktická výuka. Byli rozděleni do skupin, každá skupina navštívila několik dílen a žáci si tak mohli vyzkoušet svou zručnost. Někteří pracovali se dřevem v truhlářské dílně, jiní obráběli kov, další pracovali s elektrickými obvody. Vlastní výrobky si pak žáci mohli odnést.

Děkujeme za cennou zkušenost vyzkoušet si jednotlivá řemesla, za velmi milé přijetí a těšíme se na další spolupráci.

Ing. Lucie Kliková a žáci osmého ročníku

Odborný workshop na SPŠ v Jičíně

V rámci předmětu Svět práce jsme s našimi osmáky opět po roce navštívili **Střední průmyslovou školu v Jičíně** a její odborný workshop pro žáky 8. - 9. tříd. V prostorách školy jsme strávili celé dopoledne a navštívili jsme tři různá stanoviště.

Prvním byla **digitální FabLab dílna**, ve které si děti vyzkoušely soustružení, kovoobrábění - výrobu menšího svěráku, 3D modelování pomocí 3D pera, gravírování a řezání různých materiálů na laseru a transfer fotografií na dřevo. Kromě nových technických dovedností si žáci odnesli i drobné dárečky vlastní výroby. Špičkové technické zázemí a pomoc zkušených a trpělivých instruktorů SPŠ vytvořily pracovní prostředí pro objevování moderních technologií a vlastní kreativity.

Druhým stanovištěm byla **elektrotechnická laboratoř**, kde žáci pájeli malé součástky na tištěné spoje. Do třetice jsme navštívili **chemickou laboratoř**, v rámci, které žáci prováděli zajímavé pokusy s měřením PH, s efektní proměnou barev chemikálií a se zvukovými efekty při jejich slučování.

Náplň celého inspirativního a objevného dopoledne se nám moc líbila. Děkujeme pedagogům SPŠ za pečlivou přípravu celého programu, za

jejich trpělivost a profesionalitu a těšíme se zase za rok.

Ing. Lucie Kliková a Ing. Petr Švec

Den pro školu

V letošním školním roce jsme navázali spolupráci s **Nadací České spořitelny**, která financuje program „Den pro školu“ pod záštitou **Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy**. V rámci tohoto programu jsou zváni dobrovolníci z praxe do škol, kde představí žákům svou profesi, svůj životní příběh. Do programu se zapojují stovky dobrovolníků z nejrůznějších měst a oborů - od bankéřů, psychologů, personalistů po lékaře, vědce, řemeslníky nebo umělce.

Dobrovolníky jsme zvali do hodin „Světa práce“, tedy předmětu, který by měl pomoci dětem při volbě budoucího povolání. Navštívili nás tak například dispečerka silniční a letecké dopravy, ředitel banky a procesní inženýr robotiky.

Den pro školu tak přináší inspiraci z praxe a motivaci do škol. Těšíme se na další spolupráci i v příštím školním roce.

Ing. Lucie Kliková

Školní výlet - 1. ročník

Ve čtvrtek 30. května 2024 jsme byli s dětmi z 1. A a 1. B na školním výletě na zámku Loučeň a v ZOO Chleby.

Mgr. Kamil Šisler, Mgr. Vladimíra Buchalová a pedagogická asistentka Petra Králová

Druháci na výletě

V úterý 4. června byla docela příznivá slunečková předpověď počasí a my jsme se vypravili na školní výlet. Ráno jsme se pohodlně usadili do autobusu a vyrazili na hrad Houska. Ten leží mezi Kokořínem a Bezdězem a nikdo vlastně nezná jeho počátek. Podle legendy je pod hradní kaplí ukrytá pekelná brána a pro nás bylo důležité, že byla opravdu pevně zamčená a my jsme si mohli výlet naplno užít.

Z Housky jsme přešli do městečka Doksy a tam jsme navštívili malý ZOOPARK. Jeho součástí byla kromě afrických zvířátek i kontaktní zvířátka - kozy, lamy, ovce, poníci - ta byla po naší návštěvě asi pěkně přejedená. Tolik mrkve, kolik od nás dostala, asi ještě nikdy nesnědla. A nesmíme zapomenout ani na krmení opiček. A samozřejmě, že jsme nezapomněli ani na svá bříška.

Další naplánovanou zastávkou byla okružní vyhlídková plavba po Máchově jezeře. Ta byla fajn, všichni jsme si to moc užili a parník jsme měli jenom pro sebe. Uprostřed jezera jsme u malého ostrůvku viděli i krmení racků, kteří nás obléávali kolem dokola. Fotili jsme si také selfička s hradem Bezděz v pozadí.

Na závěr výletu nás čekalo malé neplánované překvapení. Protože bylo pěkné počasí, mohli jsme lehce vyzkoušet i vodu v Máchově jezeře. Na pláži jsme si stavěli pískové hrady, a co nám dovolilo oblečení, jsme se trošku osvěžili ve vodě. Tahle část výletu byla opravdu super, a kdybychom měli plavky, nikdo by nás asi na souši neudržel!!!

Byl to krásný den plný zážitků a domů jsme se vraceli příjemně unaveni a určitě plní dojmů. Doma jsme všichni měli co vypravovat.

Mgr. A. Slavíková, Mgr. M. Drbohlavová

Školní výlet 9. B

Dne 5. června se naše třída vydala na náš poslední třídní cyklovýlet. Jako učitelský doprovod jel s námi pan třídní učitel Janatka a pan učitel Krejčík. Místo, kam jsme dojeli, se jmenuje Hamr na Jezeře, kde jsme se ubytovali v autokempu v chatkách většinou po třech lidech. Po ubytování jsme měli možnost dokoupit zásoby jídla v nedalekém městečku. Po doplnění zásob jsme jeli na dvacetikilometrovou vyjížd'ku po okolí po dobře upravených cyklotrasách. Večer po vyjížd'ce jsme hráli dvě hry, při kterých jsme se náramně bavili. Další den ráno jsme se rozdělili do dvou skupin podle naší cyklistické zdatnosti. Následně jsme ještě všichni pohromadě vyjeli do Ralska, kde jsme se pak rozdělili. Zdatnější skupina jela delší trasu k bývalému vojenskému letišti a druhá skupina měla stejný cíl cesty, ale měli kratší cestu. Asi za dvě hodiny jsme se opět obě skupiny sešly na letišti, kde jsme následně vyjeli k nedaleké restauraci na oběd. Po obědě jsme se opět rozdělili na skupiny. Méně zdatná skupina se vydala do Mimoně do cukrárny, kde dělají zmrzliny s podivnými příchutěmi. Ve čtyři hodiny jsme se všichni sešli v našem kempu, kde jsme měli delší odpočinek. Zdatnější skupina v ten den najela zhruba šedesát kilometrů a druhá skupina najela čtyřicet kilometrů. Večer po odpočinku jsme hráli pantomimu, která byla opět velice zábavná. Nastal den odjezdu. Po uklizení a předání chatek se zdatnější skupina vydala na poslední čtyřiceti kilometrovou projížd'ku a druhá skupina zůstala na Hamru. V jednu hodinu jsme se sešli naposledy v kempu, odkud jsme po chvíli odjeli domů. Asi budu psát za všechny, že tento náš poslední výlet jsme si naplno užili a nikdy na něj nezapomeneme. Děkujeme pánům učitelům za tak hezký výlet.

Josef Vitina 9. B

Archeopark Všešary

Na dějepisnou exkurzi jsme jeli do archeoparku ve Všešarech. Nejdříve jsme dojeli autobusem do Všeštar a potom jsme vstoupili do velké budovy. Téma programu byl starověký Řím. Program byl rozdělen na dvě části: venku a uvnitř. Třída 6.B byla první uvnitř a druhá třída 6. A byla venku. V první části jsme si ukázali druhy lidí ve starověkém Římě - otroky, vládce, atd.... mohli jsme si také vyzkoušet starověké hry, vozkové tabulky, na které se psalo dlátem, anebo si zkusit oblečení, které Římané nosili. Ve venkovní části programu jsme se mohli podívat na brnění, které Římané využívali v bitvách nebo jsme si mohli vyzkoušet a potěžkat meč a štít. Potom jsme si vzali do ruky dřevěné meče, štíty a zkoušeli jsem si, jak vypadal trénink Římanů. Exkurze byla zajímavá a zábavná.

Roman Šouta, 6. B

Polytechnická dílna v MŠ Sobotka

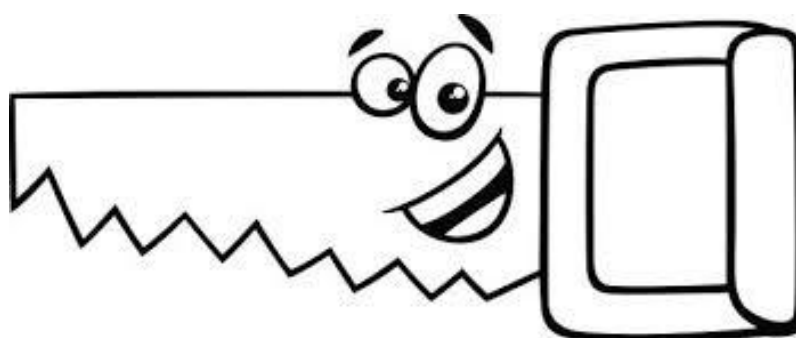
Žáci 9. ročníků, Anna Křížová, Jan Podhajský, Dominik Lapáček a Jakub Hric, 10. června připravili polytechnické dílničky pro děti z MŠ Sobotka. Pěkně se dětem věnovali a naučili je různým dílenským dovednostem.

Děti si zde mohly vyzkoušet orýsování materiálu, řezání dřeva za pomoci různých druhů pil, broušení a pilování dřeva, zatlukání a vytahování hřebíků a používání šroubováku a montážního klíče při práci s vruty a šrouby. Bedlivě jsme střežili, aby se dětem při náročných pracovních operacích nic nestalo. Vše proběhlo hladce, k žádnému zranění nedošlo.

Dětem se polytechnické práce líbily. Naši žáci měli radost, že mohou svoje zkušenosti, které získaly v dílnách, předat dál. Děkuji výše zmíněným žákům za jejich práci s malými kutily.

Mgr. Miloslav Najman

Školní výlet Botanicus Ostrá a skanzen Přerov nad Labem 4. B

Kristina K., Tobík M., Zuzka Č.

Letos jsme byli na výletě v Botanicus Ostrá. Upoutaly nás parky, zvířata, byliny, sochy a bludiště. Pak tam byla stará vesnička, ve které jsme mohli vidět tato řemesla - keramiku, rýžování zlata a výroba papíru. Projížděli jsme Lysou nad Labem a šli jsme do skanzenu v Přerově nad Labem na prohlídku. Byla tam stará škola a domečky a farma. Pak jsme šli do „cukrošky“, koupili jsme si „zmrzku“ a další sladkosti. Pak jsme došli k vodě - mohli jsme si dát nohy do vody. Naše pocity jsou dobré, bylo to zábavné a veselé.

Jenda N., Jakub H., Klára V., Bětka M.

11. 6. 2024 jsme odjeli do Botanicu Ostrá a do skanzenu v Přerově nad Labem. Nejdříve jsme byli v Ostré. Byli tam pávi a různá zvířátka a zahrady. Pak jsme šli do středověké vesničky, kde jsme si vyzkoušeli rýžování zlata, výrobu papíru, výrobu mýdla a keramiky, vyřezávání do dřeva a zkusili jsme výrobu svíček. V zahradách jsme byli v bludišti a honili se. Viděli jsme ovce, kozy a husy. Pak jsme přešli do Přerova nad Labem do skanzenu. Počkali jsme na paní průvodkyni. Podívali jsme se do chaloupek a do staré školy. Šli jsme na zmrzlinu a jeli domů. Výlet byl pěkný.

Vojta J., Emmi H., Silvi K., Vanesa M.

Výlet 4. B a 4. A 11. 6. 2024

Jeli jsme do Botanicus Ostrá a do skanzenu v Přerově nad Labem. V Botanicu Ostrá byly zahrady jako třeba Jedlá zahrada, Klášterní zahrada, Orientální zahrada, Bylinková zahrada a zahrada s rozhlednou, zahrada s bludištěm. Viděli jsme zvířata, pávy a kozy. Pak tam byla vesnička s různými řemesly, jako je třeba výroba papíru a keramika, rýžování zlata, vyřezávání do dřeva, ražba mincí. Po celou dobu jsme měli rozchod a mohli jsme si zkusit, co se nám zachtělo. Museli jsme si rozměnit peníze na groše, jeden groš deset korun. Pak jsme se přesunuli do skanzenu, kde byla paní průvodkyně, která nás provedla chaloupkami a starou školou a ukázala nám i zemědělské stroje. Potom jsme měli rozchod a mohli jsme si projít chaloupky a bylo to tam nádherné. Před odjezdem jsme šli do cukrárny, kde jsme si mohli koupit, co jsme chtěli. A pak jsme jeli domů.

Eliška R., Matěj S., Jirka M., Jenda P.

Jeli jsme do Botanicusu. Jako první jsme šli do zahrady na rozhlednu. Potom jsme si procházeli zahrady a měli jsme rozchod. Zahrady se jmenovaly: Klášterní, Bylinková aj. a v nich jsme viděli sochy, pávy, bludiště, zvířata. Byla tam velká vesnice a platilo se v ní groši místo penězi. A poté jsme měli hodinu a půl na to, abychom si vyzkoušeli řemesla - keramiku, mincovnu,

lukostřelbu. Pak jsme jeli do skanzenu. Paní průvodkyně nás provedla starými chaloupkami. Řekla nám spoustu informací, které jsme nevěděli. Navštívili jsme starou školu a tam byla oslí lavice pro zlobivé děti. Poté jsme si dali horkou čokoládu a nakoupili jsme si v cukrárně. Šli jsme na procházku do parku a poté se vrátili autobusem zpět ke škole.

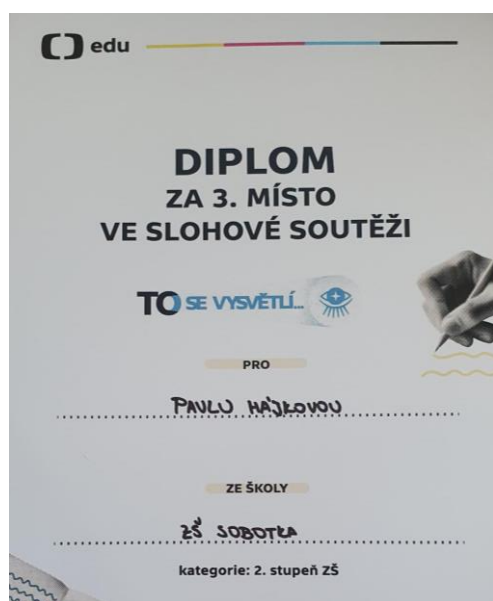
Skupinové práce dětí ze 4. B

Výlet na vrch Mužský

Se zeměpisem jsme jeli na výlet na vrch mužský. Autobusem jsme dojeli pod kopec, odkud jsme pěšky vyrazili na vrch. Než jsme došli úplně na horu, dostali jsme od paní učitelky pracovní list na téma vrch Mužský. Když jsme byli na hoře, viděli jsme široké okolí. Potom jsme šli do restaurace, která se jmenovala Na Krásné vyhlídce. Odtamtud jsme vyrazili do Drábských světniček a potom jsme už jenom počkali na autobus a jeli jsme do školy.

Roman Šouta, 6. B

Slohová soutěž „To se vysvětlí...“

Když ČT edu vyhlásila slohovou soutěž s názvem „To se vysvětlí...“, přišla za mnou Pavlína Hájková z 9. A s tím, že by se chtěla zúčastnit za naši soboteckou školu. Pavlína si sama našla soutěž a také přinesla svůj vlastní text, to mě mile překvapilo, protože se s tím ve škole nesetkávám často.

„Jednoho dne se u tebe ve třídě objeví nový spolužák. Vypadá podivně a vážným hlasem říká, že přichází z roku 2524. Jak se vzal v tvou školu? Umí snad cestovat časem, nebo je vysvětlení úplně jiné?“ Soutěžící děti ze základních a středních škol měly za úkol dokončit text o maximální délce 600 slov, mohly psát čitelně v ruce nebo na počítači. Autoři projektu se zaměřili na sci-fi a fantasy žánr, očekávali kreativitu, originalitu a představivost.

Příběh Pavlíny zaujal ve velké konkurenci (přes dvě stě řešitelů záhad) porotou natolik, že se umístila na nádherném 3. místě v kategorii 2. stupeň ZŠ. Děkujeme Pavlíně za úžasnou reprezentaci naší školy a velice rádi posíláme její příběh dál mezi další čtenáře.

Mgr. Iva Jungová

„Ahoj! Jak ses měl dnes ve škole?“ vyzvídá hned mamka, co přijdu domu. Ví, že k nám měl přijít nový spolužák. Tak jen odvětim: „Přežil jsem.“ Maminka se na mě dívá tím pohledem, který říká: „Můžeš mi povědět víc, nebo se musím na všechno ptát zvlášť?“ Chtěl jsem jí na to říct: „Jo, mohla by ses na všechno ptát,“ ale radši jsem začal mluvit sám.

„No, přišel k nám ten nový spolužák. Jmenuje se Alfréd a je fakt dost divnej. Tvrdil nám, že se stala nějaká chyba a že neví, proč je v roce 2024.“ Potom, co jsem to řekl, tak maminka zvedla oči od práce a podívala se na mě dost nechápavě. „Prostě nám tvrdí, že se narodil v roce 2508. Samozřejmě mu to nikdo nevěří. Asi je trochu máklej a myslí si, že je zajímavý,“ dovysvětlil jsem. „Aha. No, tak se mu za to hlavně nesmějte.“ Odkýval jsem to a šel do pokoje. Nejdřív jsem si dělal úkoly, ale pořád mě rušila ta myšlenka, co když je to pravda. Třeba je z budoucnosti a mají tam ty přemístovače jako v Harry Potterovi. On se chtěl například přemístit do domu s popisným číslem 2024, a protože neřekl: „Chci do domu 2024,“ a řekl jenom: „2024,“ tak se ocitl tady. Pak jsem si řekl, že pouštím až moc svou fantazii na špacír a nechal jsem toho.

Ach jo. Zase přišla ta myšlenka. A proč teď, když chci jít spát? Zkousím myslet na něco jiného, ale nejde to. Řekl jsem si, že to budu muset prošetřit, protože mi to nedá spát.

Ráno jsem přišel do třídy a on už tam byl, tak jsem ho pozdravil a přisedl si k němu. Otočil se na mě. Strašně jsem se lekl. Pod očima měl úplně černé kruhy. Zeptal jsem se: „Ty jsi celou noc nespal?“ „Ano, nespal, protože vím vše, co se dnes stane.“ Docela mě tato odpověď zarazila. „Jak můžeš vědět, co se dneska stane?“ „Prostě to vím.“ Nevěřím mu ani slovo. „Tak, když to teda víš, dokaž mi to.“ „Když chceš,“ podíval se na hodiny. „Teď je 7:35 a dvacet sekund. Počítej do desíti a přesně v tu chvíli přijde Kája a bafne na tebe.“ Říkám si, to je ale kravina. No nevadí. Počítám: „Jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět, áááááááááá,“ Kája na mě doopravdy bafla. „To byla jen shoda náhod!“ „Když si to myslíš, tak si to myslí. Mohl jsem ti říct, co bude v tom testu z fyziky, ale když mi nevěříš,“ řekl s klidem. „Tak to ne! To hned vyklop.“ Vzal si papír a začal psát. Bral jsem to jako součást vyšetřování. Jinak bych nikdy nepodváděl.

Napsal nějaké otázky a já to pak porovnal s testem. A to byste nevěřili! On to napsal správně! Všechny ty otázky byly stejné. Slovo od slova!

Pořád mi to vrtá hlavou. Jak? Proč? Co se vlastně děje? Kdo to vlastně je? Nebo spíš, co to vlastně je? Musím tomu přijít na kloub.

Další ráno jsem si k němu sedl. Povídali jsme si a on je vlastně docela fajn. Po škole mi navrhl, jestli nechci k němu na návštěvu. Kývnul jsem mu na to, ještě aby ne, když na to vše chci přijít. Bydlí v tom nejstarším domě v celém městě, ale když jsem vešel dovnitř, myslel jsem si, že jsem v roce 2524. Všude byla tlačítka, monitory, repráky, mikrofony atd. Přišel jsem si jako ve vesmírné raketě. Zeptal jsem se ho, kde to všechno vzal. „Vynalezl jsem to,“ řekl a u toho se na mě koukal dost nechápavě. „Kde máš rodiče?“ vyzvídá jsem. „Ti zůstali v roce 2524. Jsem tu sám a nemohu se vrátit zpátky.“ Začínám mu věřit. Vše říká s vážným obličejem. „Proč se nemůžeš vrátit?“ „Rozbily se mi hodinky.“ „Tak si kup jiné.“ Jenom vzdychl a začal mluvit. „To nejsou jen tak obyčejné hodinky. Jsou to hodinky, které mě dokáží rozložit na atomy a pak přemístit, kam chci. V roce 2524 jsou už zakázané, protože se někteří lidé snažili změnit minulost, a to bylo velice riskantní. Jenom naše rodina si je potají nechala.“

Koukal jsem na něj s otevřenou pusou. „Zavři tu pusu, ať ti do ní nevletí moucha.“ Zavřel jsem ji a říkám: „Jak se teda rozbily?“ „Nechal jsem je na stole a někdo si s nimi hrál, a protože jsou nastaveny na jednoho člověka, tedy na mě, tak mě odnesly sem a teď tady trčím. Jediné, co mám, jsou ty rozbité hodinky.“ Vypadal dost smutně. „Tak je spolu opravíme!“ navrhl jsem. „To není, ale tak jednoduché. Potřebujeme na to dva silné magnety, střelku z kompasu, ciferník, řetízek a to nejtěžší, co musíme sehnat, je deset gramů uranu.“ „Vše až na uran seženu. To zkus ty. Sejdeme se po víkendu a dáme to dohromady.“

Vše mám, ale pochybuji, že on sehnal uran. Ráno jsme si spolu sedli a šeptá mi: „Mám ho.“ V tu chvíli jsem vyskočil ze židle a zakřičel: „Jó! Ted' to spolu opravíme a budeš moct domů.“ Ze školy jsme vyletěli hned, jak to šlo, a běželi k němu. Vysypal jsem svůj obsah kapes a on vyndal ze šuplíku uran, ale zarazil se. „Musíme si obléct gumové obleky, ať se nám nic nestane. A taky je ti jasné, že až to dáme dohromady, tak v tu chvíli navždy zmizím.“ Jenom jsem kývl. Bylo mi líto, že zmizí zrovna, když jsme se stali kamarády. Co se dá ale dělat. Nemůže tady zůstat. Jeho rodina se o něj určitě bojí. Oblékli jsme se do žlutého gumového obleku a vypadali jsme jako mimoni. Hrozně jsme se smáli. Vyfotili jsme se, abychom na sebe měli památku. Pak začala práce. První jsme nalepili ciferník na první magnet, doprostřed jsme umístili střelku. Na druhou stranu jsme dokola nalepili řetízek. Pak přišla nejtěžší část. Museli jsme rychle nasypat uran do připraveného magnetu a nejdéle do 5-ti sekund na to nalepit další, jinak by to nefungovalo.

Oba jsme byli nervózní. Podívali jsme se na sebe a usmáli se. Řekl jsem: „Nikdy na tebe nezapomenu.“ „Ani já na tebe.“ Pak jsme se začali pekelně soustředit. On to tam nasype a já to rychle přilepím. Nasypal to a začal počítat. Já jsem to tam rychle přilepil, ale nic se nestalo. „Zvorali jsme to. Promiň. Já myslel, že to vyjde.“ „Vždyť to nevádí, měl jsem alespoň chvíli naději.“ Sklonili jsme hlavy a najednou jsme viděli, jak mizí jeho ruce a postupně mizí celý. Bylo mi trochu do breku, ale on se usmíval a řekl: „Děkuji!“ Pak zmizel úplně.

Najednou to bylo, jako kdyby tady nikdy nebyl. Jako kdyby se nic nestalo. Všechny jeho věci zmizely. Řekl jsem si, že jdu radši domů. Vzal jsem si tu fotku a podíval se na ni. Zmizel i z ní. Ale mně ve vzpomínkách zůstal a ty mi nikdo nevezme.

Pavλίna Hájková, 9. A

Co se událo na informatickém školním nebi v tomto roce...

Závěrečné práce žáků 9. ročníku

V letošním roce již tradičně tvořili a obhajovali devátáci závěrečnou práci. I v oboru informatiky a robotiky si vybrali zajímavá témata.

Vojtěch Maruška (9. A) vytvořil robota na vyhledávání min a nazval svoji práci „Minesweeper“. Použil znalosti z fyziky o magnetických polích a s pomocí EM čidla Vernier propojeného s robotickou stavebnicí LEGO Mindstorms zkonstruoval funkčního robota, který při obhajobě nalezení miny (magnetu) předvedl prakticky.

Štěpán Hrotek (9. A) se mistrně vypořádal s velice obsáhlým tématem historie internetu. Zaměřil se na zásadní prvky a rizika této celosvětové sítě.

Tomáš Drapák (9. A) si vzal do hledáčku výpočetní techniku a pokusil se ve své práci zmapovat historii počítačového hardwaru. Výborně se vypořádal i s neobvyklou výzvou a předvedl žákům 4. a 5. ročníku „Pitvu počítače“.

Společně s dětmi během hodiny informatiky rozebrali stolní počítač a notebook. Tomáš celou hodinu vedl a odpovídal na všetečné otázky. Děti měly z dané problematiky následující hodinu Kahoot test a prokázaly, že je to Tomáš dobře naučil.

Mezinárodní soutěž FIRST Lego League - MasterPiece

Tak jako v loňském roce probíhal na škole kroužek robotiky s velkou návštěvností. Ti nejlepší byli pozváni do reprezentačního týmu. Tak jako pěvecké sbory a orchestry, je i soutěžní tým robotiky pod vlivem neustálého koloběhu svých členů. Někteří absolvují a opouštějí školu a z mladších ročníků přicházejí noví zájemci. Stalo se tak i letos, a tak

kapitánka týmu (Lucie) měla nelehký úkol celý tým zkoordinovat a rozdělit jednotlivé role. Již podruhé soutěžní tým High TechAngels reprezentoval naši školu na mezinárodní robotické soutěži FIRST Lego League v Praze.

V náročné konkurenci obsadili naši žáci 15. místo a díky skvělé spolupráci výrazně různorodého týmu si vysloužili titul „Motivate“.

Naši školu reprezentovali: Lucie Jechurová (8. B), Yevhen Suprunkov (9. A), Vojtěch Maruška (9. A), Miron Suprunkov (8. B), Jan Mazánek (5. A), Jáchym Prudič (5. A) a Jan Lachman (5. B).

V tuto chvíli jsou naši „Andělé“ přihlášení do dalšího ročníku a věříme, že budou dosahovat stále lepších výsledků a jednou se podívají na celosvětové kolo této soutěže.

Ing. Petr Švec

Výtvarná soutěž k projektu Okno do vesmíru

Během dubna a května měli žáci 1. stupně možnost se zapojit do výtvarné soutěže, která byla věnována letošnímu školnímu projektu. Celkem bylo odevzdáno 32 prací. 23 prací tvořily výkresy, 9 prací bylo prostorových.

Veškeré práce byly vystaveny v atriu školy a o jejich umístění nerozhodovali učitelé, nýbrž sami žáci svým hlasováním.

V úterý 18. června pak proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků v obou kategoriích.

Děkujeme všem žákům, kteří se do této soutěže zapojili a vytvořili moc pěkné a zajímavé výtvary.

Mgr. Alena Slavíková za 1. st.

Výsledky výtvarné soutěže OKNO DO VESMÍRU:

A. Kategorie prací 2 D :

- 1.místo - V. Schlendikov 3. B
2. místo - Adamová 4. A
3. místo - Karbanová 4. B

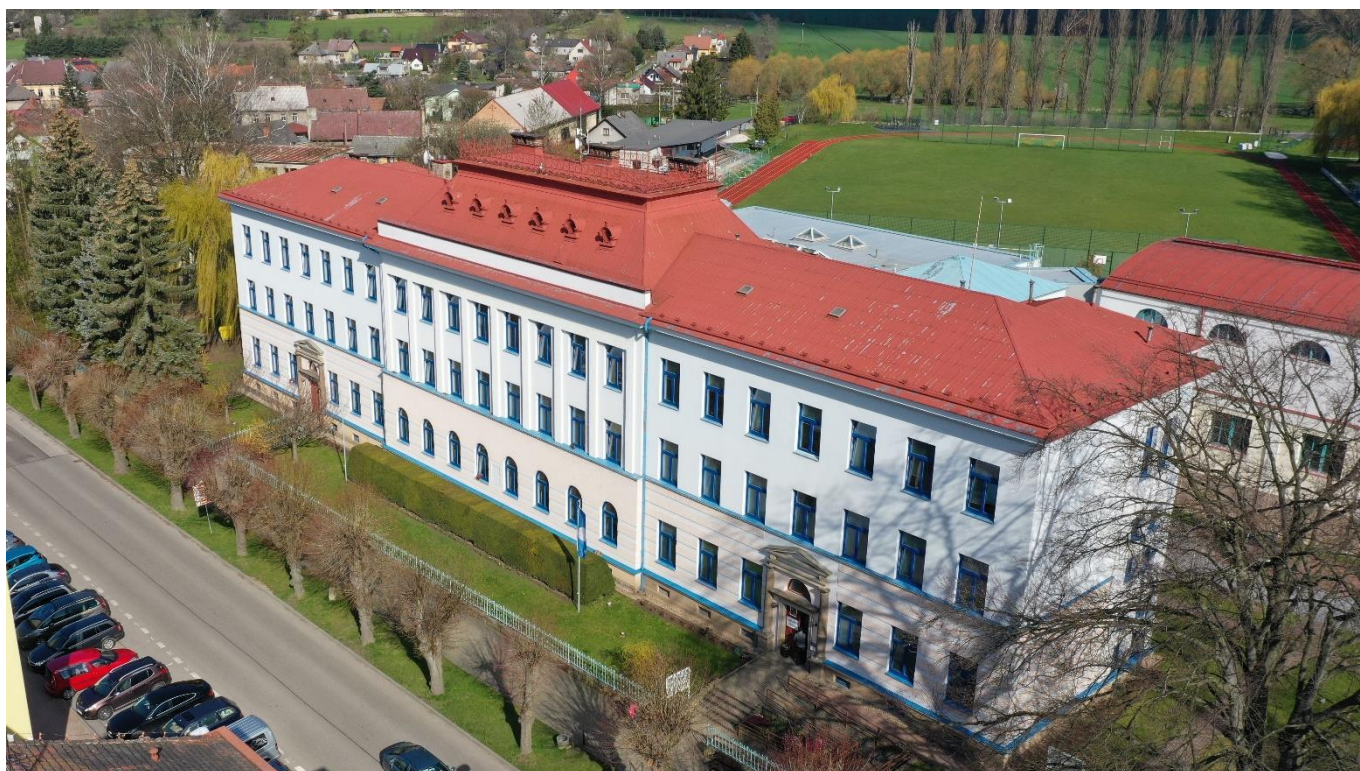
B. Kategorie prací 3 D :

1. místo J. Prudič 5. A
2. místo A. Prudičová 3. A
3. místo V. Hybnerová 2. B

Ohlédnutí za školním rokem

Školní rok 2023/2024 měl být rokem navrácení k běžnému školnímu životu. Po letech strávených s pandemií Covidu-19 a s příchodem ukrajinských dětí. Pravdou je, že se nám to částečně podařilo, o čemž svědčí spousta aktivit nad rámec základních školních povinností. Řada školních exkurzí, výletů, projektových dní a výstav zpestřila dětem všední výuku. Oba stupně naší školy jezdily v průběhu roku na divadelní abonentní představení do Mladé Boleslavi. Jako velmi vydařený hodnotíme vánoční charitativní jarmark, který jsme zorganizovali na Šolcově statku. Zvládli jsme plavecké i lyžařské výcviky, i když ten poslední byl spíše turistický.

Velkou radost nám přinesly úspěchy našich žáků a žákyní v nejrůznějších soutěžích - vědomostních i uměleckých. V neposlední řadě jsme byli velice mile překvapeni výsledky našich dětí v přijímacím řízení na střední školy, kdy byla naše škola podle hodnocení společnosti CERMAT v posledních pěti letech nejúspěšnější v celém okrese Jičín (v českém jazyce dokonce na 5. místě v Královéhradeckém kraji).

Pěkně jsme si užili oslavy 20 let mezinárodní spolupráce s partnerskou školou z polské Sobótky.

Končící školní rok tak můžeme považovat právem za úspěšný, ale trápila nás velká nemocnost dětí i učitelů. Snad ten příští rok bude zase v tomto směru o něco lepší.

Mgr. Jana Knapová, ředitelka školy

HLÁŠENÍ ZE ŠKOLNÍ DRUŽINY

Přípravy na čarodějnice

A už se blíží svátek všech ČARODĚJNIC a čarodějů a ve školní družině máme moc práce. Vyrábíme čarodějnici na oheň, která s sebou odnese naše špatné vlastnosti, které napíšeme na lísteček a hodíme do ohně. Dál vyrábíme amulet na krk, který nás ochrání před ČÁRY, MÁRY na čarodějnické stezce plné úkolů. Už se moc těšíme!!!

Čarodějnice

A už jsme se dočkali!!! Družina slaví svátek čarodějnic!!! Převléknout do kostýmů, na krk si vzít kouzelný amulet, hodit k čarodějnici do ohně své špatné vlastnosti a už se vydáváme na ČARODĚJNICKOU STEZKU plnou úkolů po naší krásné školní zahradě. Některé úkoly byly trošku záludné, ale pomáhaly nám děti z 6. a 8. tříd. Šifrovací kartička byla pro nás novinkou, ale nakonec jsme všichni vše zvládli a ve venkovní učebně vyluštili tajenku. Za odměnu jsme dostali medaili od čarodějnice. A už na nás čekalo opékání buřtíku, párků, topinek...MŇAM! Děkujeme paní ředitelce a velkým dětem za pomoc.

Věra Valentová

Chystáme se na Den matek

Blíží se DEN MATEK a tak děti ve ŠD 3 vyráběly pro své maminky malé dáreček.

Petra Králová

Tančící kozy

Meeé, meeé, ozývalo se v pondělí 13. května 2024 z naší školní zahrady.

Přijely za námi cvičené kozy. Uměly tancovat na hudbu, poslouchat jako cvičený pejsek, cvičit na různé básničky, které jim říkala jejich cvičitelka paní Petra Armandová.

Představily se nám kozy REGINA, JULINKA a ELENKA. Koza Julinka se stala vítězkou v soutěži MISS KOZA v roce 2013.

Jejich cvičitelka nás nejprve seznámila s tím, jak kozy žijí, čím se živí, co mají rády, ukázala nám, jak se kozy dojí. A pak už jsme sledovali jejich vystoupení. Vyvrcholením programu byl i velký skok na auto a tanec kozy Julinky na střeše auta.

Po zábavném vystoupení jsme si mohli kozy hladit, nakrmit je. Byl to pro nás nevšední zážitek!!!

Děkujeme paní cvičitelce.

Věra Valentová

Čteme v MŠ Sobotka

V úterý 14. května 2024 jsme předškolákům dočetli poslední pohádku z knížky Václava Čtvrtka Pohádky z pařezové chaloupky.

Příště se s dětmi, budoucími prvňáčky, setkáme na zahradě MŠ při společných hrách.

Věra Valentová

Školní družina 3 - Sportovní odpoledne

Petra Králová

Návštěva oranžového hřiště

Při procházce 15. května 2024 jsme navštívili farskou zahradu a pohráli si zase trochu jinak. Moc se nám tam líbilo a těšíme se na další návštěvu.

Věra Valentová

Malí pizzaři

Na středu 22. května 2024 jsme se všichni moc těšili. A víte proč? Šli jsme do sobotecké pizzerie V Maštali a sami jsme pekli pizzu! Obléknout zástěrky a jdeme na to! Práce nám šla od ruky a moc nás to bavilo!!!

Děkujeme panu pizzaři Patrikovi a Kateřině Rysové za bezvadný přístup k dětem a trpělivost.

Věra Valentová

Roztančená školka

Ve středu 5. června 2024 nás pozvaly paní učitelky z MŠ Sobotka na jejich zahradu. Zúčastnili jsme se akce **Roztančená školka**, která byla financována společností MAP. Taneční odpoledne si děti moc užily.

Věra Valentová, Alena Mocáková a Petra Králová

Slavíme Mezinárodní den dětí

I v družině probíhala oslava MDD, ale trochu jinak. Pro děti jsem si připravila malé překvapení - pohádkovou stezku po školní zahradě. Byl to tak trochu kvíz ze znalostí našich českých pohádek. Všechny děti ve venkovní učebně vyluštily tajenku a už přišla první odměna. Přesunuli jsme se na trať k závodům koloběžek a už jsme frčeli. Někdo rychleji, někdo pomaleji.

Vítězní kluci

1. Fanda
2. Radim
3. Standa

Vítězné holčičky

1. Natálka
2. Verunka
3. Zuzanka

Vítězům moc blahopřeji za vynikající výkon, odměnou jim byl pohár vítězů a diplom. Dále jsme pokračovali v hopsání v pytlicích a v malování na dlažbu. Jen škoda, že nám brzký déšť smyl naše umělecká díla.

Chtěla bych moc poděkovat rodičům za hromadu odměn pro děti, které jste poslali. Ještě jednou velké DÍKY.

Věra Valentová

ŠD 3 peče pizzu

1. června se slavil Mezinárodní den dětí. U této příležitosti jsme v pondělí 3. června 2024 šli do pizzerie v Sobotce péct pizzu. Děti si utvořily skupinky po čtyřech.

S pomocí pana pizzeře si daly na těsto, co mají rády. Po upečení už si děti pochutnávaly. Celá akce se moc povedla a děti byly moc hodné.

Na závěr bych chtěla poděkovat Kateřině Rysové a manželům Havránkovým, že nám takovou oslavu umožnili.

Petra Králová

SOBOTECKÉ BRANKY, BODY, VTEŘINY

Školní turnaj ve stolním tenise pro 5.-6. ročník

Ve čtvrtek 2. května 2024 se uskutečnil poslední ze série školních turnajů ve stolním tenise, tentokrát pro věkovou kategorii 5.-6. ročník. Turnaj byl původně určen pouze pro šestáky, ale jelikož se nepodařilo naplnit stanovenou kótu 16 hráčů a na poslední chvíli se několik šestáků z různých důvodů odhlásilo, tak se rádi do turnaje zapojili i pátáci. No a při pohledu na přehled výsledků musím konstatovat, že mladší žáci své starší spolužáky doslova zastínili, což mě velmi mile překvapilo.

Přehled výsledků

Skupina A

	Jméno a příjmení	Třída	1	2	3	4	Skóre	Body	Umístění
1	Ondřej Halbych	6. B		2 : 0	2 : 0	2 : 0	6 : 0	6	1.
2	Pavel Rychna	5. A	0 : 2		0 : 2	0 : 2	0 : 6	0	4.
3	Vojtěch Saska	6. B	0 : 2	2 : 0		0 : 2	2 : 4	2	3.
4	Jakub Ullrich	5. A	0 : 2	2 : 0	2 : 0		4 : 2	4	2.

Skupina B

	Jméno a příjmení	Třída	1	2	3	4	Skóre	Body	Umístění
1	Matěj Krupička	5. B		0 : 2	0 : 2	0 : 2	0 : 6	0	4.
2	Michael Dolejš	6. A	2 : 0		2 : 1	2 : 0	6 : 1	6	1.
3	Jakub Škaloud	5. B	2 : 0	1 : 2		2 : 0	5 : 2	4	2.
4	Vojtěch Kunst	5. A	2 : 0	0 : 2	0 : 2		2 : 4	2	3.

Skupina C

	Jméno a příjmení	Třída	1	2	3	4	Skóre	Body	Umístění
1	Tadeáš Kubín	6. A		0 : 2	0 : 2	0 : 2	0 : 6	0	4.
2	Jáchym Šouta	5. A	2 : 0		1 : 2	0 : 2	3 : 4	2	3.
3	Jaroslav Vocásek	5. B	2 : 0	2 : 1		0 : 2	4 : 3	4	2.
4	Adam Ječný	5. B	2 : 0	2 : 0	2 : 0		6 : 0	6	1.

Skupina D

	Jméno a příjmení	Třída	1	2	3	4	Skóre	Body	Umístění
1	Kryštof Pavlíček	6. B		2 : 0	2 : 0	2 : 0	6 : 0	6	1.
2	Martin Svoboda	6. B	0 : 2		2 : 0	0 : 2	2 : 4	2	3.
3	Roman Šouta	6. B	0 : 2	0 : 2		0 : 2	0 : 6	0	4.
4	Dominik Chrpa	6. A	0 : 2	2 : 0	2 : 0		4 : 2	4	2.

Čtvrtfinále

A	Ondřej Halbych - Jakub Škaloud	0 : 2
B	Michael Dolejš - Jakub Ullrich	0 : 2
C	Adam Ječný - Dominik Chrpa	2 : 0
D	Kryštof Pavlíček - Jaroslav Vocásek	2 : 0

Ještě před čtvrtfinále byla situace vyrovnaná, kdy z každého ročníku postoupilo ze skupin shodně po čtyřech žácích z pátého a po čtyřech z šestého ročníku. Ale po prvních duelech play-off se do semifinále dostala hned trojice chlapců z pátých tříd a musím říci, že naprosto zaslouženě.

Semifinále

A	Jakub Škaloud - Adam Ječný	1 : 2
B	Jakub Ullrich - Kryštof Pavlíček	0 : 2

Závěrečná čtveřice nejúspěšnějších hráčů svedla už v semifinále velmi pěkné bitvy. V duelu mezi Jakubem Ullrichem a Kryštofem Pavlíčkem sice zvítězil zkušenější Kryštof, ale v druhé semifinálové dvojici mezi Jakubem Škaloudem a Adamem Ječným musel rozhodnout až třetí set, kde byl o něco úspěšnější Adam. Ten poté svedl těžký boj ve finále s Kryštofem Pavlíčkem a v třísetovém duelu nakonec zvítězil překvapivě ten mladší, Adam Ječný. V zápase o třetí místo se utkali dva vrstevníci z pátých tříd - Jakub Škaloud a Jakub Ullrich. I oni svedli mezi sebou třísetovou bitvu, na jejímž konci se mohl z bronzové medaile radovat Jakub Škaloud, jehož bratr Petr zvítězil v kategorii 8.-9. ročník. Stolní tenis je tedy v této rodině zřejmě hodně oblíbený.

o 3. místo

A	Jakub Škaloud - Jakub Ullrich	2 : 1
---	-------------------------------	-------

Finále

B	Adam Ječný - Kryštof Pavlíček	2 : 1
---	-------------------------------	-------

Konečné pořadí

Jméno a příjmení	Třída
1. Adam Ječný	5. B
2. Kryštof Pavlíček	6. B
3. Jakub Škaloud	5. B
4. Jakub Ullrich	5. A
5. Ondřej Halbych	6. B
6. Michael Dolejš	6. A
7. Dominik Chrupa	6. A
8. Jaroslav Vocásek	5. B
9. Jáchym Šouta	5. A
10. Martin Svoboda	6. B
11. Vojtěch Saska	6. B
12. Vojtěch Kunst	5. A
13. Roman Šouta	6. B
14. Matěj Krupička	5. B
15. Tadeáš Kubín	6. A
16. Pavel Rychna	5. A

Na závěr turnaje došlo k vyhlášení celkových výsledků. Každý účastník si odnesl věcnou cenu, ti nejúspěšnější také diplomy a medaile.

Radek Štaff, organizátor turnaje

Okrskové kolo ve fotbale

V úterý 7. května 2024 se naše škola po delší době zúčastnila mezi dětmi oblíbené fotbalové soutěže McDonald's cup, který se konal na hřišti s umělou travou na Městském stadionu v Jičíně. V kategorii B pro žáky 4. - 5. ročníku se do soutěže přihlásilo úctyhodných 10 škol, které si to mezi sebou rozdaly o dvě postupová místa do okresního kola.

Týmy byly naloženy do dvou pětičlenných skupin, naše škola do skupiny B, kde se postupně utkala se ZŠ Jičín, Poděbradova (1:2), ZŠ Železnice (9:2), ZŠ Libáň (4:1) a ZŠ Jičín, Železnická (4:2). V součtu všech výsledků obsadili chlapci ve skupině skvělé druhé místo, čímž si vybojovali postup do semifinále turnaje. V něm narazili na vítěze skupiny A - ZŠ Jičín, 17. listopadu a po dramatickém průběhu hry zápas dospěl až do penaltového rozstřelu. V něm byli naši chlapci úspěšnější a mohli se radovat z postupu do finále! Ve finále kluci narazili na již známého soupeře ze skupiny - ZŠ Jičín, Železnická. Bohužel zaspali začátek a brzy prohrávali 0:3. V závěru kluci sice zabojovali, ale výsledek dokázali jen upravit na konečných 3:2 pro soupeře. Kluci však nemuseli být smutní, neboť i tak se mohli radovat z postupu do okresního kola.

Přehled výsledků

Skupina A		1.	2.	3.	4.	5.	Skóre	Body	Umís- tění
1.	ZŠ Jičín, Husova		0:1	2:2	1:1	6:1	9:5	5	4.
2.	ZŠ Veliš	1:0		1:5	2:3	6:0	10:8	6	3.
3.	ZŠ Kopidlno	2:2	5:1		0:5	5:0	12:8	7	2.
4.	ZŠ Jičín, 17. listopadu	1:1	3:2	5:0		7:0	16:3	10	1.
5.	ZŠ Vysoké Veselí	1:6	0:6	0:5	0:7		1:24	0	5.

Skupina B		1.	2.	3.	4.	5.	Skóre	Body	Umís- tění
1.	ZŠ Jičín, Poděbradova		8:1	5:1	2:1	0:4	15:7	9	3.
2.	ZŠ Železnice	1:8		0:3	2:9	0:4	3:24	0	5.
3.	ZŠ Libáň	1:5	3:0		1:4	0:7	5:16	3	4.
4.	ZŠ Sobotka	1:2	9:2	4:1		4:2	18:7	9	2.
5.	ZŠ Jičín, Železnická	4:0	4:0	7:0	2:4		17:4	9	1.

Semifinále		
ZŠ Jičín, Železnická - ZŠ Kopidlno		4:1
ZŠ Sobotka - ZŠ Jičín, 17. listopadu		3:2 pen.
Utkání o 9. místo		
ZŠ Železnice - ZŠ Vysoké Veselí		6:2
Utkání o 7. místo		
ZŠ Jičín, Husova - ZŠ Libáň		2:0
Utkání o 5. místo		
ZŠ Jičín, Poděbradova - ZŠ Veliš		2:1 pen.
Utkání o 3. místo		
ZŠ Kopidlno - ZŠ Jičín, 17. listopadu		1:6
Finále		
ZŠ Sobotka - ZŠ Jičín, Železnická		2:3

Okresní kolo ve fotbalu

Okresní kolo se konalo o týden později 14. května 2024 opět na Městském stadionu v Jičíně. Náš tým však dorazil oslabený o dvě opory týmu - bratry Pavlíčkovy, kteří v okrskovém kole nastříleli z celkových 22 branek hned 16! Náš tým tak přišel o výraznou palebnou sílu. Šestice škol, které postoupily z okrskových kol, se utkala mezi sebou o jedno postupové místo do krajského kola. Naši žáci vstoupili do turnaje výborně, když nejprve porazili ZŠ Lázně Bělohrad (2:1) a následně vysoko ZŠ Hořice, Komenského (9:1). Zdálo se, že i tentokrát mohou pomýšlet na příčky nejvyšší. V dalších třech utkáních ale přišly porážky se ZŠ Jičín, Železnická (0:1), ZŠ Nová Paka, Komenského (2:4) a ZŠ Miletín (2:7). V součtu všech výsledků to klukům stačilo jen na nepopulární bramborovou pozici.

Přehled výsledků

Skupina A		1.	2.	3.	4.	5.	6.	Skóre	Body	Umístění
1.	ZŠ N. Paka, Komenského		10:0	4:2	0:5	1:3	2:0	17:10	9	2.
2.	ZŠ Hořice, Komenského	0:10		1:9	1:13	0:15	0:12	2:59	0	6.
3.	ZŠ Sobotka	2:4	9:1		2:1	0:1	2:7	15:14	6	4.
4.	ZŠ Lázně Bělohrad	5:0	13:1	1:2		0:6	0:3	19:12	6	5.
5.	ZŠ Jičín, Železnická	3:1	15:0	1:0	6:0		3:2	28:3	15	1.
6.	ZŠ Miletín	0:2	12:0	7:2	3:0	2:3		24:7	9	3.

Naši školu reprezentovali: Šimon Halbych, Josef Pavlíček, Vladimír Pavlíček (všichni 4. A), David Ječný, Jan Novotný (4. B), Jakub Ullrich, Jáchym Šouta (oba 5. A), Jakub Janatka, Adam Ječný, Jakub Škaloud, Petr Ulrich, Jan Vlček (všichni 5. B), Pavel Halbych (trenér), Romana Rejzková (vedoucí družstva).

Děkujeme našim žákům za výbornou reprezentaci školy, panu Halbychovi za odbornou pomoc při trenérském vedení našich fotbalistů a také paní učitelce Romaně Rejzkové za zajištění organizačních záležitostí okolo týmu.

Radek Štaff

T-Mobile olympijský běh

**T-MOBILE
OLYMPIJSKÝ
BĚH**

Již posedmé se zapojila naše škola do celorepublikové sportovní akce T-Mobile olympijský běh. Ten se uskutečnil ve středu 19. června 2024 od 10 hod. a z naší školy se do něj přihlásilo 166 žáků v sedmi věkových kategoriích. Na různých místech v republice se v jednu chvíli vydalo na běžeckou trať 60000 dětí a jsme rádi, že i my jsme toho byli opět součástí.

K organizaci běhu jsme rádi využili atletický ovál našeho krásného stadionu. Žáci 1. stupně běželi trať dlouhou 500 m, žáci 2. stupně potom 800 m. Atmosféra na stadionu byla bouřlivá, neboť žáci, kteří nezávodili, přišli alespoň své spolužáky hlasitě povzbudit na nově zrekonstruovanou tribunu. Po skončení každého běhu byl za zvuku fanfáry oceněn paní ředitelkou a paní zástupkyní nejrychlejší chlapec a dívka. Na krk jim byly pověšeny medaile a kromě nich obdrželi všichni výherci repliku zlaté olympijské medaile z Londýna včetně certifikátu pravosti, které nám do soutěže věnoval pan Jaroslav Černý. Tomu bychom tímto chtěli moc a moc poděkovat. Děti byly z medailí nadšené a s údivem si je dlouze prohlížely.

Přehled výsledků:

KATEGORIE	Nejlepší dívka		Nejlepší chlapec	
	Jméno a příjmení	Čas	Jméno a příjmení	Čas
1. ročník	Barbora Ceeová (1. B)	1:57	Filip Drápal (1. A)	1:55
2. ročník	Natálie Chytrá (2. A)	1:55	Radim Ječný (2. B)	1:43
3. ročník	Denisa Samšíňáková (3. B)	1:55	Martin Janatka (3. A)	1:51
4. ročník	Karolína Kubínová (4. A)	1:42	Vladimír Pavlíček (4. A)	1:34
5. ročník	Markéta Ullrichová (5. A)	1:47	Daniel Janatka (5. A)	1:37
6. - 7. ročník	Viktorie Takáčová (6. A)	3:02	Tadeáš Kubín (6. A)	2:40
8. - 9. ročník	Tereza Loumová (9. A)	3:13	Tomáš Ort (9. B)	2:51

Věřím, že se dětem závod líbil a že se i příští rok v hojném počtu do závodu zapojí.

Na webových stránkách školy najdete rozsáhlou fotogalerii z celého závodu [T-Mobile olympijský běh \(zssobotka.cz\)](http://T-Mobileolympijskýběh(zssobotka.cz))

Radek Štaff

Smrtka, Neal Shusterman

Já bych vám dnes chtěla doporučit knihu Smrtka. Kniha je od autora Neala Shustermana. Příběh začíná u nahlédnutí do životů dvou mladých teenagerů Rowana a Citry. Oba se setkají tváří v tvář se smrtkou Faradayem, který se rozhodne, že si je vezme pod svá křídla a vycvičí je být smrtkou. Poté je ale smrtka Faraday zavražděn a Citra i Rowan se ocitají v nebezpečí. Jak vše dopadne? Kdo bude přijat do cechu smrtek? A kdo bude potrestán? Tato kniha byla pro mě velice napínavá, chvílemi jsem vůbec nevěděla, jak toto vše může jednoho člověka napadnout. Kniha mě nadchla a překvapila. Doporučovala bych ji všem, kteří mají rádi nebezpečí, trochu sci-fi a také trochu akce.

Elizabeth Hroňková 9. A

ZAJÍMAVOSTI...

V rámci Měsíce knihy, bych vás chtěl seznámit s historií domu, ve kterém se nachází Muzeum Fráni Šrámka. První zmínky o původním domě, který na tomto místě stál, pochází z roku 1589, kdy ho zakoupil stavitel našeho kostela Petr Vlach z Medulánu. Dalším majitelem byl kostecký hejtman Jiřík Špacír. V následujících století byl dům několikrát přestavován - hlavně po městských požárech v 18. století. Z tohoto století pochází současný dům, který byl vystavěn v barokním

stylu. Na konci 19. století vlastnil dům kupec Josef Pícek a jeho žena Gabriela. V mládí sem Šrámek chodil, protože pan Pícek byl jeho strýc. Šrámek sem rád chodil, vždy dostal nějakou dobrotu a prý tam bylo veselo. Na začátku nového století dostala fasáda domu lidovou secesní podobu se dvěma slunci ve štítě. Po Píckových se majitelé střídali jak na běžícím pásu. Až v roce 1911 si zde kupec František Švoba otevřel kupecký krám, který tady byl řadu let.

Později zde prodával pohlednice s motivy Sobotky. V majetku Švobů byl dům do roku 1957, kdy nemovitost prodali celoživotní přítelkyni Fráni Šrámka, Miloslavě Hrdličkové-Šrámkové. Ta sem přestěhovala vybavení Šrámkova pražského bytu. Následně zde s pomocí svých přátel zřídila Muzeum Fráni Šrámka, jeho archiv a Síň poezie. Bohužel paní Miloslava zemřela velmi brzy v roce 1958. V závěti věnovala všechnen svůj majetek městu i s autorskými právy. Po paní Miloslavě se starali o chod domu manželé Václav a Marie Hejnovi, kteří se starali o dům řadu let. Po manželích Hejnových přebrali správu muzea sobotečtí nadšenci díla Fráni Šrámka.

Josef Vitina, 9. B

Významné osobnosti Sobotecka

Se jménem Hynek Slavík jsou v Sobotce spojena dvě místa, ze kterých se do dnešních dnů zachovalo pouze jedno místo. Hynek Slavík se narodil 16. 2. 1868 v Sobotce čp. 175 do rodiny obuvníka Jana a Marie Slavíkových. Po vzoru otce Jana se vyučil obuvníkem. V roce 1888 začal budovat závod na výrobu pohovkové obuvi čili výrobu pantoflí a bačkor. Slavíkova továrna se zakrátko stala největším podnikem v Sobotce, který zaměstnával až sto dělníků. 23. 11. 1897 se pan tovarník oženil s Boženou Tyrychtrovou z Rytířovy Lhoty. O dva roky později se jim 11.10 narodil syn, kterého pojmenovali Hynek.

Bohužel 12. 2. 1900 Božena Slavíková umírá ve svých dvaceti letech na tuberkulózu plic. Je pochovaná na sobotecké hřbitově. Ještě ten rok se pan Slavík 15.10 oženil s Annou Rejmanovou z Podkosti. O tři roky později se jim narodila dcera Marie. Panu Slavíkovi se v podnikání dařilo, a proto si nechal v nultých letech postavit na dnešním rohu Jičínské a Předměstské ulice moderní obytný dům

s později proslulou „šikmou věží“. Také si v tomto desetiletí pořídil asi jako první člověk v Sobotce osobní automobil. V roce 1912 stěhuje svoji firmu do nové třípatrové továrny pod Humprechtem. V roce 1916 potkává rodinu Slavíkovu opět neštěstí. 25.3 umírá dcera Marie v nemocnici v Mladé Boleslavi na zánět střev. Je také pohřbena na soboteckém hřbitově v rodinné hrobce. Po první světové válce si Slavík postavil koželužnu poblíž Špálovy cihelny. Ve dvacátých letech podnik převzal po Hynkovi Slavíkovi jeho syn Hynek. Obuvnická firma postupně začala prodělavat, kvůli konkurenci Baťovy firmy. V roce 1929 si najal Slavíkovu firmu podnik M. Schillere z Vlašimi, ale kvůli hospodářské krizi po dvou letech odešel. Také koželužna v roce 1931 ukončila svůj provoz. Hynek Slavík st. podporoval sport, například v roce 1941 se hrál v Sobotce turnaj v odbíjené o pohár Hynka Slavíka. Hynek Slavík starší umírá

po druhé světové válce 29. 8. Je pohřben do rodinného hrobu v Sobotce. Budovu bývalé Slavíkovy továrny využívaly v dalších letech další podniky např. Pekro, Sobotecké hračky, Hamiro, DIAS atd. Dnes se zde nachází horolezecká stěna. A Slavíkův dům musel být v osmdesátých letech stržen kvůli neodborné rekonstrukci budovy.

Josef Vitina, 9. B

Rozhovor s paní asistentkou Šárkou Ječnou

1. Proč jste se rozhodla pomáhat na naší škole?

Byla to jasná volba. Škola má výbornou pověst, také ji navštěvují všechny moje děti a jako bonus nemusím dojíždět. Jsem ráda, že se zde uvolnilo místo a mohu tu pracovat.

2. Jak se vám učí v 6. A?

Výborně! Je to sehraná parta, se kterou se člověk nenudí. Jsem moc ráda, že s nimi budu pokračovat do dalšího ročníku.

3. Co děláte ve volném čase?

Ráda cestuji jak po krásách České republiky, tak do různých zahraničních destinací. Když není tolik času, zajdu na procházku do Prachovských skal nebo do lesa. A dobrá knížka přijde vždycky vhod.

4. Na jakých školách jste studovala?

Po základní škole jsem nastoupila na SPŠ strojní v Jičíně a poté jsem studovala na Masarykově obchodní akademii rovněž v Jičíně.

5. Kam do světa byste se chtěla podívat?

Jednoznačně na „sever“. Island je moje jednička na cestovatelském seznamu.

6. Byla jste asistentkou i na jiných školách?

Ano, začínala jsem na 3. ZŠ v Jičíně a také jsem pracovala na ZŠ v Kněžmostě.

7. Po škole jste celkem známá nejen kvůli tomu, že jste asistentka, ale taky tím, že na škole máte děti. Jaké to je, mít je na škole, když je máte i někdy na suplování?

Tím, že jsme na stejné škole, mám větší přehled o dění ve škole, o organizaci výuky a samozřejmě také o občasných prohřešcích. Mám to takzvaně z první ruky. Občas si ke mně zaběhnou vypůjčit kružítko nebo si nechají podepsat lístek, který doma zapomněli nechat podepsat. Při suplováních se setkáváme zcela výjimečně. Ale přiznávám, že je to trochu zvláštní, vidět své dítě v lavici v roli žáka.

8. Plánujete být jen asistentkou, nebo si plánujete dodělat učitelský titul?

Mám vystudovanou speciální pedagogiku na vysoké škole a čeká mě státní závěrečná zkouška, takže konec studia je již velmi blízko.

9. Když jste byla malá, jakou profesi jste chtěla dělat?

Chtěla jsem být lékařkou záchranné služby. Prostředí urgentní medicíny mě vždy lákalo a vydrželo mi to dodnes.

Oliver Roxer, 7. A

NAŠE ŠIKOVNÉ RUČIČKY

